

Paroda skirta žinomam XX a. I pusės menininkui – dramaturgui, tapytojui, filosofui ir fotografui Stanisławui Ignacy Witkiewiczui-Witkacy (1885–1939).

Witkacy – reikšminga asmenybė ne tik Lenkijos, bei ir viso pasaulio kultūrai. Jo kūryba gilinasi į būties slėpinius, siekiama atskleisti metafizinius pojūčius, principingai neigia linijinio, nuoseklaus pasakojimo tradiciją, regimosios ir jausmų tikrovės iliustravimą. Witkacy vadinamas absurdo teatro pradininku; jis parašė arti keturiasdešimt dramų (tarp jų – „Mažame dvarelyje“, „Dvigalvio veršiuko metafizika“, „Beprodis ir vienuolė“, „Belzebubo sonata“, „Batsiuviai“). Pirmą kartą Witkacy teatrinė kūryba lietuvių kalba pristatyta teatrologo ir vertėjo, panevėžiečio Giedriaus Gabrėno (1952–1995): „Skečo“ vertimas skelbtas 1993 metais žurnale „Krantai“, o Gabrėno išverstą pjesę „Mažame dvarely“ 1993-iaisiais Panevėžio dramos teatre pastatė režisierius Saulius Varnas.

Witkacy tėvai gimė Lietuvoje: tėvas Stanisławas Witkiewiczus – Pašiaušės dvare netoli Šiaulių, motina Marija Pietrzkiewiczówna – Tryškiuose. Stanisławas Witkiewiczus – žinomas XIX a. pabaigos – XX a. pradžios tapytojas, dailės kritikas ir architektas, Zakopanės stiliaus pradininkas.

Parodoje – devyniolika skaitmeninių atspaudų iš originalių negatyvų, priklausančių Stefano Okołowicziaus kolekcijai. Didesnė negatyvų dalis daryta paties Witkacy. Atspauduose – įdomios ir reikšmingos XX a. I pusės meninio gyvenimo asmenybės: menininko tėvas Stanisławas Witkiewiczus (1851–1915), rašytojas Bruno Schulzas (1892–1942), pianistas Arthuras Rubinsteinas (1887–1982), artimas Witkacy bičiulis, vienas garsiausių Lenkijos antropologų Bronisławas Malinowskis (1884–1942). Taip pat eksponuojami Józefo Głogowskio, Władysława Jano Grabskio, Tadeuszo Langierio daryti menininko portretai ir paties Witkacy autoportretai.

Fotografijų negatyvų savininkas Stefanas Okołowiczus baigė Dailės akademijos Varšuvoje Tapybos skyrių, domisi fotografija ir jos istorija, nuo XX a. aštuntojo dešimtmečio kolekcionuoja Witkacy fotografijas. Jo rinkiniai jau pristatyti daugelyje parodų Lenkijoje ir už jos ribų. Pirmąjį kartą didesnė šios kolekcijos dalis parodyta 2013 m. šiuolaikinio meno centre Trieste Contemporanea Trieste, Italijoje.

Parodos organizatoriai:

Juozo Miltinio dramos teatras, Trieste Contemporanea, Artspace, Lenkijos institutas Vilniuje, Lietuvos kultūros tyrimų institutas, meno kultūros žurnalas „Krantai“

Parodos kuratoriai:

Gabriella Cardazzo (Artspace),

Giuliana Carbi (Trieste Contemporanea),

Helmutas Šabasevičius (Lietuvos kultūros tyrimų institutas).

